

De Rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement I E P E R, provincie West-Vlaanderen, er zitting houdende, wijzende in correctionele zaken, negende kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In de zaak vervolgd door het Openbaar Ministerie

geboren
wonende te

, bediende,

Verdacht van :

Met overtreding van de artikelen 1, 2, 44§1.2, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van deze wet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, afgebroken te hebben, herbouwd te hebben, een bestaande woning verbouwd te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

Gewijzigd in gevolge het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 als : Met overtreding van de artikelen 1, 2, 42§1.1°, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel IV van dit decreet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, afgebroken te hebben, herbouwd te hebben, een bestaande woning verbouwd te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

Thans gewijzigd ingevolge het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 als volgt :

Met overtreding van de artikelen 3, 4, 19, 99§1.1°, 146, 149, 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen en verordeningen, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel II van het decreet, om zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, een bestaande inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

terzake op het perceel kadastraal gekend als
een oppervlakte van 22a79ca, gelegen te
beklaagde, krachtens een akte van aankoop, verleden door het ambt van notaris
september 1982, met name :
), eigendom van
te
op 21
, met

1. te in de periode van 21 september 1982 tot : 06 JUN 2002
het instandhouden van een houten tuinhuisje en bergplaats in betonnen platen, gebouwd zonder geldige vergunning
2. te op een niet gekend tijdstip in de periode van 1 januari 1999 tot 6 maart 1999 :
het bouwen van een woning (van 56m²) zonder geldige vergunning
3. te in de periode van 6 maart 1999 tot 06 JUN 2002
het instandhouden van een woning (van 56m²), gebouwd zonder geldige vergunning

Gezien de dagvaarding betekend aan de beklaagde.

Gehoord , substituu-Procureur des Konings, in zijn samenvatting en conclusie in de nederlandse taal.

Gehoord de beklaagde in haar verdediging, voorgedragen door Meester
advocaat te 75 loco Meester , advocaat te

A) NOPENS DE SCHULDVRAAG:

Gelet op de elementen van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting, acht de rechtbank de feiten voldoende bewezen.

Verwezen kan worden naar;

- de verklaring van beklaagde waarin zij de feiten heeft bekend (stuk 25 b). De vermeende mondelinge toelating van een ambtenaar van de dienst Stedebouw van betrof -blijkens de eigen verklaring van beklaagde- enkel onderhoudswerken aan het bestaande tuinhuis. Beklaagde liet naast dit tuinhuis evenwel zonder voorafgaande vergunning een buitenverblijf optrekken in YTONG en snelbouwstenen. Ten onrechte pleit men de vrijspraak.

B) NOPENS DE STRAFTOEMETING :

De feiten (1 t.e.m. 3) worden bij toepassing van artikel 65 lid 1 Strafwetboek samengevoegd met het oog op de bestraffing gezien zij de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Het verzoek tot het bekomen van de gewone opschorting van de uitspraak van veroordeling komt gegrond voor gezien een veroordeling de sociale reclassering van beklaagde – die nog over een blanco strafregister beschikt - in het gedrang kan brengen.

C) OMTRENT DE HERSTELVORDERING :

De bevoegde gemachtigde stedenbouwkundige ambtenaar (thans gewestelijke inspecteur) heeft per 06.12.1999 een herstellvordering ingeleid inhoudende herstel in de oorspronkelijke staat, met name;

- afbraak van de woning, het houten tuinhuis en de bergplaats;
 - verwijdering van de gesloopte materialen vanop het perceel;
- onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 oude BEF bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.
(stuk 38-40 strafdossier).

Deze herstellvordering voldoet aan de vereisten van artikel 149 §1, 1° van het decreet van 18.05.1999. Gezien het misdrijf een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming (betreft een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen), kan de herstellvordering niet volstaan met het opleggen van een meerwaarde som.

De herstellvordering van de gemachtigde stedenbouwkundige inspecteur d.d. 06.12.1999 dient te worden ingewilligd.

Aan de beklaagde wordt bevel opgelegd te voldoen aan deze herstellvordering, dit alles binnen een termijn van tien maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis. Bij gebreke aan uitvoering binnen deze termijn wordt beklaagde veroordeeld tot betaling van een dwangsom van 123,94 EUR per dag ten voordele van de bevoegde overheden.

Invoering van de euro

Forfaitaire vergoeding gerechtskosten

De vergoeding bepaald in artikel 91, 2de lid, van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door het K.B. van 29 juli 1992 en gewijzigd door het K.B. van 23 december 1993, is evenmin een straf (Cass., 9 november 1994, Arr. Cass.,), zodat de rechtbank meteen het artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 (B.S., 22 december 2001, in werking op 1 januari 2002) kan toepassen, waarbij bepaald is dat de woorden "1 000 BEF" vervangen worden door de woorden "25 EUR".

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van art. 1, 3 en 6 van de wet van 29.6.1964, gewijzigd bij de Wet van 9.1.1991, de wet van 10.2.1994, de wet van 11.7.1994 en laatst gewijzigd door de wet van 22.3.1999; art. 162, 182, 184, 189, 190, 193bis, 194, 195, van het wetboek van strafvordering; art. 2, 11, 12, 14, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 40, 41, 68 van de wet van 15.6.1935; art. 91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd door art. 1 K.B. 29.7.1992 en art. 1 K.B. 23.12.1993 en art. 1 K.B. 11.12.2001;

art. 1, 2, 44§1.2, 54, 65 en 69 Wet van 29.03.1962;

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak :

Verklaart de feiten BEWEZEN.

Gelast tegenover de beklaagde de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een duur van DRIE JAAR.

Rechtdoende omtrent de herstellvordering:

Beveelt de beklaagde om het terrein kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 22a 79 ca en gelegen te langs de), eigendom van beklaagde, in de oorspronkelijke staat te herstellen, met name

- afbraak van de woning, het houten tuinhuis en de bergplaats;
- verwijdering van de gesloopte materialen vanop het perceel;

dit alles binnen een termijn van tien maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis uit te voeren. Bij gebreke aan uitvoering binnen deze termijn wordt beklaagde veroordeeld tot betaling van een dwangsom van 123,94 EUR per dag ten voordele van de bevoegde overheden.

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploot ingeschreven zal worden op de wijze, bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en dat bij gebrek aan een overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 160 Decreet 18.05.1999, huidig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

Verwijst de beklaagde in de kosten jegens de openbare partij, reeds begroot op 92 euro.

Legt haar tevens een vergoeding op van 25 EUR, bij toepassing van artikel 91, 2de lid, van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door het K.B. van 29 juli 1992 en gewijzigd door het K.B. van 23 december 1993 en artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001, in werking op 1 januari 2002).

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken in het Nederlands behandeld.

**Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
MAANDAG TWEEENTWINTIG MAART TWEEDUIZEND EN VIER.**

Aanwezig :

-
-

., alleenzetelend rechter,
, toegevoegd substituut-Procureur des Konings,
, griffier.